

Sygn. akt II K 35/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – p.o. sekr. Sylwia Laskowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P.- -----

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2018 roku sprawy

S. M. (1)

urodz. (...) w G.

syna L. i I. z d. R.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 06.10.2017 roku około godz. 06:40 na drodze krajowej nr (...) w m. S., województwo (...), gmina O. kierował w ruchu lądowym prywatnym pojazdem mechanicznym m-ki M. (...) o nr. rej (...) w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,63 promila alkoholu etylowego we krwi

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

2. w dniu 06.10.2017r. około godz. 6:40 na drodze krajowej nr (...) w m. S., gmina O., okręgu (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 2 ust. 22 ustawy „Prawo o ruchu drogowym”, w ten sposób że, znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,63 promila alkoholu etylowego we krwi kierował prywatnym pojazdem mechanicznym, marki M. (...) o nr. rej. (...) na drodze krajowej nr (...) i nieumyślnie spowodował wypadek w ten sposób, że wykonując manewr wyprzedzania na prostym odcinku drogi nie zachował szczególnej ostrożności w wyniku czego uderzył w prawidłowo poruszający się z kierunku przeciwnego pojazd marki Fiat (...) n nr. rej (...) kierowany przez N. P. (1), wskutek czego doznała ona obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności, stłuczenia klatki piersiowej oraz kręgosłupa szyjnego i piersiowego, ran okolicy przedrzepkowej obu kolan, łokcia i podbródka oraz wieloodłamowego, przeze stawowego złamania kości piętowej prawej z przemieszczeniem odłamowym, przy czym odniesione przez pokrzywdzoną obrażenia ciała skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu art. 157§1 kk

tj. o czyn z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk

1. Oskarżonego **S. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. 1, przy czym przyjmuje że kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości wynoszącym co najmniej 0,63 promila alkoholu we krwi i na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności,

- na podstawie art. 42§2kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (cztery) lat a na podstawie art. 63§4 kk zalicza oskarżonemu na poczet tego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od 30.10.2017r.

- na podstawie art. 43a§2kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 (pięć tysięcy) złotych.

2. Oskarżonego **S. M. (1)** uznaje za winnego tego że w dniu 06.10.2017r. około godz. 6:40 na drodze krajowej nr (...) w m. S., gmina O., okręgu (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 24 ust. 2, art. 3 ust. 1, art. 45 ust. 1 pkt. 1 ustawy „Prawo o ruchu drogowym”, w ten sposób że, znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym co najmniej 0,63 promila alkoholu etylowego we krwi kierował prywatnym pojazdem mechanicznym, marki M. (...) o nr rej. (...) na drodze krajowej nr (...) i nieumyślnie spowodował wypadek w ten sposób, że wykonując manewr wyprzedzania na prostym odcinku drogi nie zachował szczególnej ostrożności w wyniku czego uderzył w prawidłowo poruszający się z kierunku przeciwnego pojazd marki F. (...) n nr. rej (...) kierowany przez N. P. (1), wskutek czego doznała ona obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności, stłuczenia klatki piersiowej oraz kręgosłupa szyjnego i piersiowego, ran okolicy przedrzepkowej obu kolan, łokcia i podbródka oraz wieloodłamowego, przestawowego złamania kości piętowej prawej z przemieszczeniem odłamowym, przy czym odniesione przez pokrzywdzoną obrażenia ciała skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu art. 157§1 kk tj. czynu z z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk i za to na mocy tych przepisów skazuje go a na podstawie art. 178§1 kk wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 568a§1 pkt 1kpk w zw. z art. art. 85§1 i 2kk, art. 85a kk, art. 86§1kk łączy kary orzeczone w pkt 1 i 2 powyższego wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec S. M. (1) warunkowo zawiesza na okres próby roku.

5. Na podstawie art. 46§1kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej N. P. (1) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 10 000 (dziesięć tysięcy) zł.

6. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 2267,07 (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt siedem 07/100) złotych.

II K 35/18

UZASADNIENIE

N. P. (1) (18 lat) mieszka w miejscowości G.. Uczy się natomiast w szkole średniej w G., do której dojeżdżała zwykle samochodem osobowym marki F. (...). W dniu 06.10.2017roku około godz. 06:40 jechała drogą krajową nr (...) do szkoły do G. na zajęcia (k. 264).

W miejscowości S., gmina O. jadąc prawidłowo swoim pasem jezdni, z dozwoloną prędkością, uderzył w prowadzony przez nią samochód - czołowo - samochód marki M. (...) o nr rej (...) prowadzony przez żołnierza zawodowego S. M. (1), który w ten sposób wykonywał manewr wyprzedzania samochodu ciężarowego (protokół oględzin miejsca wypadku k. 19-26, zeznania N. P. k. 264, wyjaśnienia S. M. k. 59-61).

W wyniku zderzenia obu pojazdów obrażenia ciała w postaci urazu głowy bez utraty przytomności, stłuczenia klatki piersiowej oraz kręgosłupa szyjnego i piersiowego, ran okolicy przedrzepkowej obu kolan, łokcia i podbródka oraz wieloodłamowego przestawowego złamania kości piętowej prawej z przemieszczeniem odłamów odniosła pokrzywdzona N. P. (1). Biegły zakwalifikował te obrażenia, jako wyczerpujące dyspozycje art. 157§1 kk (opinia medyczna k. 184).

Sam oskarżony S. M. (1) odniósł obrażenia w postaci złamania 7 żeber po prawej, 3 żeber z prawej strony, złamania nadgarstka prawej ręki i złamania obojczyka lewego (wyjaśnienia S. M. k. 263v).

Pokrzywdzona N. P. przewieziona została do Szpitala w P. gdzie poddała się badaniom na urządzeniu – analizatorze wydechu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie to wykazało, że była trzeźwa (k. 264, k. 18).

Oskarżony został przewieziony natomiast do Szpitala w G. gdzie nie zdołał wykonać badań na analizatorze wydechu, dlatego też o godzinie 09:40 została pobrana mu przez pielęgniarkę krew celem wykonania badań (protokół pobrania krwi k. 49). Takie badania zostały wykonane w Zakładzie Medycyny Sądowej (...) w B. w dniu 24.10.2017 roku. Wykazały one zawartość alkoholu etylowego we krwi oskarżonego o wartości 0,63 promila (sprawozdanie z badań k. 48).

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego S. M. (1) obu zarzucanych mu czynów w świetle analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zdaniem sądu nie budzą wątpliwości, pomimo że sam oskarżony nie przyznał się do tego, aby podczas wypadku znajdował się w stanie nietrzeźwym. W wyjaśnieniach, jakie złożył na przestrzeni całego postępowania karnego (k. 59-61, k. 202-204, k. 263) oskarżony S. M. (1) nigdy nie kwestionował samych okoliczności spowodowania przez siebie wypadku drogowego. Przyznał, że wyprzedzał inny pojazd i nie zauważył jadącego prawidłowo pojazdu N. P. w wyniku, czego doszło do czołowego zderzenia. Podał, że jedyny alkohol, jaki spożywał w ostatniej dobie przed wypadkiem, to były dwa piwa, jakie wypił do obiadu i krótko po nim. Miało to miejsce o godzinie 18.30 w dniu 05.10.2017r. Odnosząc się natomiast do sprawozdania z wyniku badań krwi stwierdził, że na pewno jest to wynikiem bliżej nieokreślonej pomyłki (k. 60v, 263v)

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim nie przyznał się do popełnienia pierwszego z czynów a w konsekwencji zaprzeczył swojej nietrzeźwości w czasie wypadku należy zdaniem sądu ocenić, jako gołosłowne, całkowicie odosobnione, przede wszystkim sprzeczne z resztą zgromadzonych w sprawie dowodów. W gruncie rzeczy za bezsporny należy uznać fakt, że oskarżony poruszając się samochodem M., (...)nie zachował szczególnej ostrożności podczas manewru wyprzedzania samochodu ciężarowego, nie upewnił się bowiem czy ma odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wykonania tego manewru bez utrudniania komukolwiek ruchu.

Zdaniem sądu nie ma również żadnych podstaw, aby kwestionować prawidłowość pobrania i zabezpieczenia krwi oskarżonego w Szpitalu w G. a następnie w KPP w G.. Na te okoliczności zeznali świadkowie P. W., R. Z. (k. 264v-265) oraz J. Z. (pielęgniarka k. 189 – 190) a ich zeznania nie budzą żadnych wątpliwości. Wątpliwości sądu nie budzi również prawidłowość wykonania badania krwi oskarżonego w Zakładzie Medycyny Sądowej w B.. Jest to bowiem jednostka o wysokim stopniu referencyjności i profesjonalizmu. Z tego też powodu wyjaśnienia oskarżonego, który zaprzeczał swojej nietrzeźwości w chwili wypadku zostały przez sąd odrzucone, jako niewiarygodne.

Przesłuchani w sprawie świadkowie P. Ż. (k. 264) P. Z. (k. 264) oraz Ł. K. (1) (k. 265v, 177) zeznali na okoliczności związane z udzielaniem pierwszej pomocy zarówno pokrzywdzonej jak i oskarżonemu. Nie byli oni jednak bezpośrednimi świadkami wypadku, ich zeznania należy uznać za bezstronne. W całości zostały przez sąd podzielone. Podali oni, że nie potrafili stwierdzić czy oskarżony w chwili wypadku jest nietrzeźwy, co zdaniem sądu w żadnym stopniu nie podważa wyniku badań krwi oskarżonego, tym bardziej, że mieli oni z oskarżonym ograniczony kontakt. Dokonali oni wstępnego zabezpieczenia miejsca wypadku, ale żadnego z rannych kierowców nie wyciągali z pojazdów w trosce o ich zdrowie, uczynili to dopiero przybyli na miejsce ratownicy medyczni (Ł. K. 265v)

Sąd podzielił też pozostałe dowody przeprowadzone w sprawie w postaci dokumentów takie jak: protokół oględzin miejsca wypadku, dokumentację medyczną, opinię biegłego z zakresy medycyny sądowej i inne. Ich treść jak i wiarygodność nie były kwestionowane w toku procesu.

Reasumując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i przeprowadzona wyżej jego analiza pozwala zdaniem Sądu przyjąć w sposób pewny, że oskarżony S. M. (1) prowadząc w dniu 06.10.2017 roku około godziny 06:40 w miejscowości S. samochód marki M. (...) a następnie wykonując nieprawidłowo manewr wyprzedzania i doprowadzając do zderzenia z pojazdem pokrzywdzonej N. P. znajdował się w stanie nietrzeźwości (ze stężeniem alkoholu etylowego we krwi wynoszącym co najmniej 0,63 ‰). Nie ulega wątpliwości, że nie zachował szczególnej ostrożności podczas tego manewru a zatem umyślnie naruszył obowiązujące zasady w ruchu drogowym wymienione w art. 24 ust. 2, art. 3 ust. 1 art. 45 ust. 1 pkt. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zachowaniem swoim wyczerpał, zatem znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk oraz przestępstwa z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk, gdyż pokrzywdzona N. P. (1) doznała opisanych wyżej obrażeń ciała które naruszyły czynności jej ciała na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu art. 157§1 kk.

Wina oraz społeczna szkodliwość przypisanych oskarżonemu czynów – są znaczne. Wskazuje na to analiza tak strony podmiotowej, jak i przedmiotowej tego czynu. Mowa zatem o takich okolicznościach jak czas, miejsce, sposób popełnienia czynu, pobudki, motywy, jakimi kierował się oskarżony, wagę naruszonych przez niego obowiązków i zasad obowiązujących w ruchu drogowym. W tym wypadku przyjąć należy, że oskarżony umyślnie naruszył te zasady, bo wiedział, że znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Zdaniem Sądu na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływa także stopień stężenia alkoholu u oskarżonego, który wynosił co najmniej 0,63‰ skoro krew została mu pobrana na badania dopiero po 3 godzinach od wypadku.

Analiza elementów podmiotowych pozwoliła zdaniem Sądu na przedstawienie osoby oskarżonego w korzystnym świetle. Wymieniony ma 39 lat. Jest kawalerem, żołnierzem zawodowym w stopniu chorążego, nie był w przeszłości karany, posiada bardzo dobrą opinię swoich przełożonych (k. 192- 195). Można zatem zdaniem Sądu stwierdzić, iż jego czyny w dniu 06.10.2017 roku miał charakter incydentalny, wpadkowy. Jako naganne należy ocenić jego zaniechanie, że do chwili wyrokowania nie wykazał jakiegokolwiek empatii dla pokrzywdzonej, nie przeprosił jej, nie podjął działań w kierunku zadośćuczynienia pokrzywdzonej za doznaną krzywdę i ból fizyczny. Podkreślić należy że pokrzywdzona do dnia dzisiejszego nie uzyskała pełniej sporawości, porusza się o kulach z wyraźnymi trudnościami, w dalszym ciągu towarzyszy jej ból.

Z tych też powodów Sąd wymierzył oskarżonemu S. M. karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy za czyn z pkt. 1, oraz 8 miesięcy za czyn z pkt. 2 i karę łączną w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona kara, orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat czterech za czyn z pkt. 1 (sąd omyłkowo nie orzekł środka karnego za czyn z pkt. 2), oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na rzecz pokrzywdzonej w kwocie 10 000 zł są zdaniem sądu adekwatne do winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego i nie są nadmiernie dolegliwe a także uwzględniają cele zapobiegawcze i wychowawcze. Nadmienić należy, że nietrzeźwi kierowcy na naszych drogach w dalszym ciągu stanowią duży problem. Zasądzona kwota na rzecz pokrzywdzonej w dużym stopniu rekompensuje doznane przez nią obrażenia, doznany ból a także wydatki materialne poniesione przez nią w związku z leczeniem i rehabilitacją, nauką. Ponieważ wobec oskarżonego spełnione zostały przesłanki z art. 69§1 i 2 art., art 70§1 kk wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił na okres próby roku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 627kpk.